

Vaala Sillankorva

Esihistoriallisen asuinpaikan koekaivaus v. 2001

Kunta: Vaala

Kylä: Kukkola

Tila: 1:36 Uusitalo

Maanomistaja: Kalevi Koski, os Vaunumiehentie 22, 90800 Oulu

Peruskartta: 3414 12 NIMISJÄRVI

x = 7157 90; y = 3490 03; z = 123–125

Aiemmat tutkimukset: Kaivaukset: 1895 Heikel, Ailio 1900, Tallgren 1911, Europaeus 1919.

Inventointi Tomanterä–Mustakallio 1969, nro 10.

Tarkastus Esa Suominen 1987

Aiemmat löydöt: KM 2378:31–37; 3041:7, 8; 3147:1–22; 3204; 3998:2424; 4080:11–63; 4250:4–13; 5862:6–13, 16, 17; 7526:1–16; 7619:9–23; 7260:1–145; 7683:2–13, 19–23; 8645:9–16; 9504:4.

Kuopion museo 1488–1490; 2765.

Kertomukseen liittyvät löydöt: KM 33096:1–292

Luettelo kertomukseen liittyvistä kartoista on sivulla 7.

Luettelo kertomukseen liittyvistä valokuvista on sivulla 7.

Sivut 8–13 ovat kertomukseen liittyviä kartoja.

Sivut 14– ovat kertomukseen liittyviä kuvatauluja.

Tiivistelmä

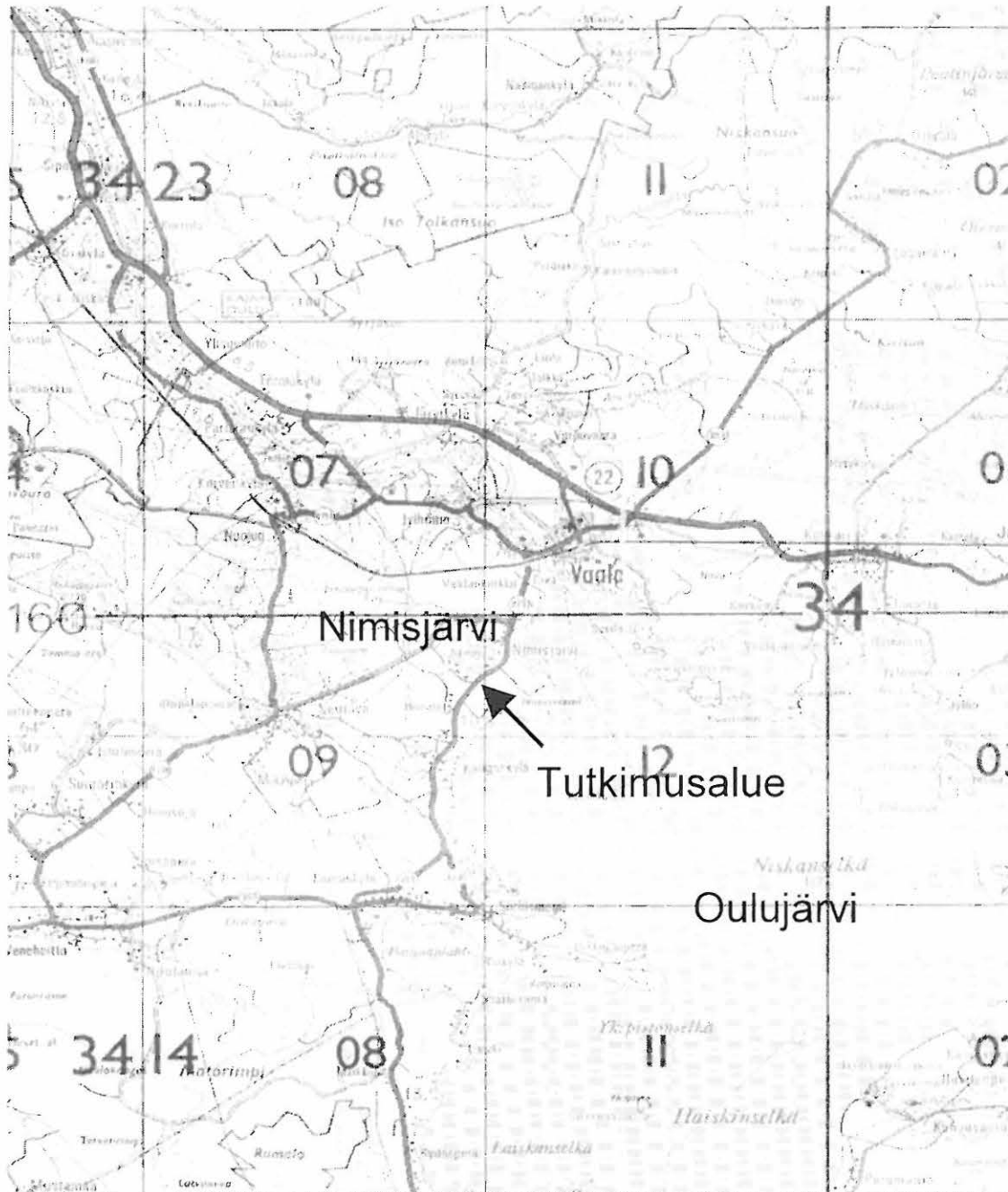
Nimisjärven Sillankorvassa tehtiin koekaivaus, jossa tutkittiin 31 neliömetrin kokoisella koekuopalla ja fosforinäyttein kuuluisan asuinpaikan nykytilaa ja laajuutta. Asuinpaikan halki on rakennettu tie ja tien molemmin puolin on kuorittu maata. Koekaivauksen perusteella asuinpaikan ydinalue ulottuu noin 30 metrin päähän tiestä pohjoiseen, sitä on selvästi jäänyt tien alle. Myös kauemmas pohjoiseen tehdyissä koekuopissa oli kulttuurimaata, yksittäisiä löytöjä oli koko koekuopitetulla alueella. Tien eteläpuolelta maa oli sekoittunutta mutta sieltä tuli löytöjä koko tutkitulta 40 m levyiseltä ja Nimisojan suunnassa 50 m pituiselta tutkitulta alueelta. Kaivauslöydöt käsittivät monipuolisen kivi- ja varhaismetallikautisen keramiikka-aineiston lisäksi kvartsia, jossa näyttää olevan runsaasti mesoliittiseen aikaan viittaavia piirteitä.

Sillankorvan asuinpaikka on pahoin vaurioitunut tien rakentamisen sekä maan kuorimisen ja sekoittumisen seurauksena. Paikalla on kuitenkin edelleen suojeltavaa muinaisjäännöstä tien eteläpuolella ainakin 40 x 50 m laajuudelta ja tien pohjoispuolella vähintään 30–40 m päähän tiestä, todennäköisesti muinaisjäännösalue on tätä jonkin verran laajempi.

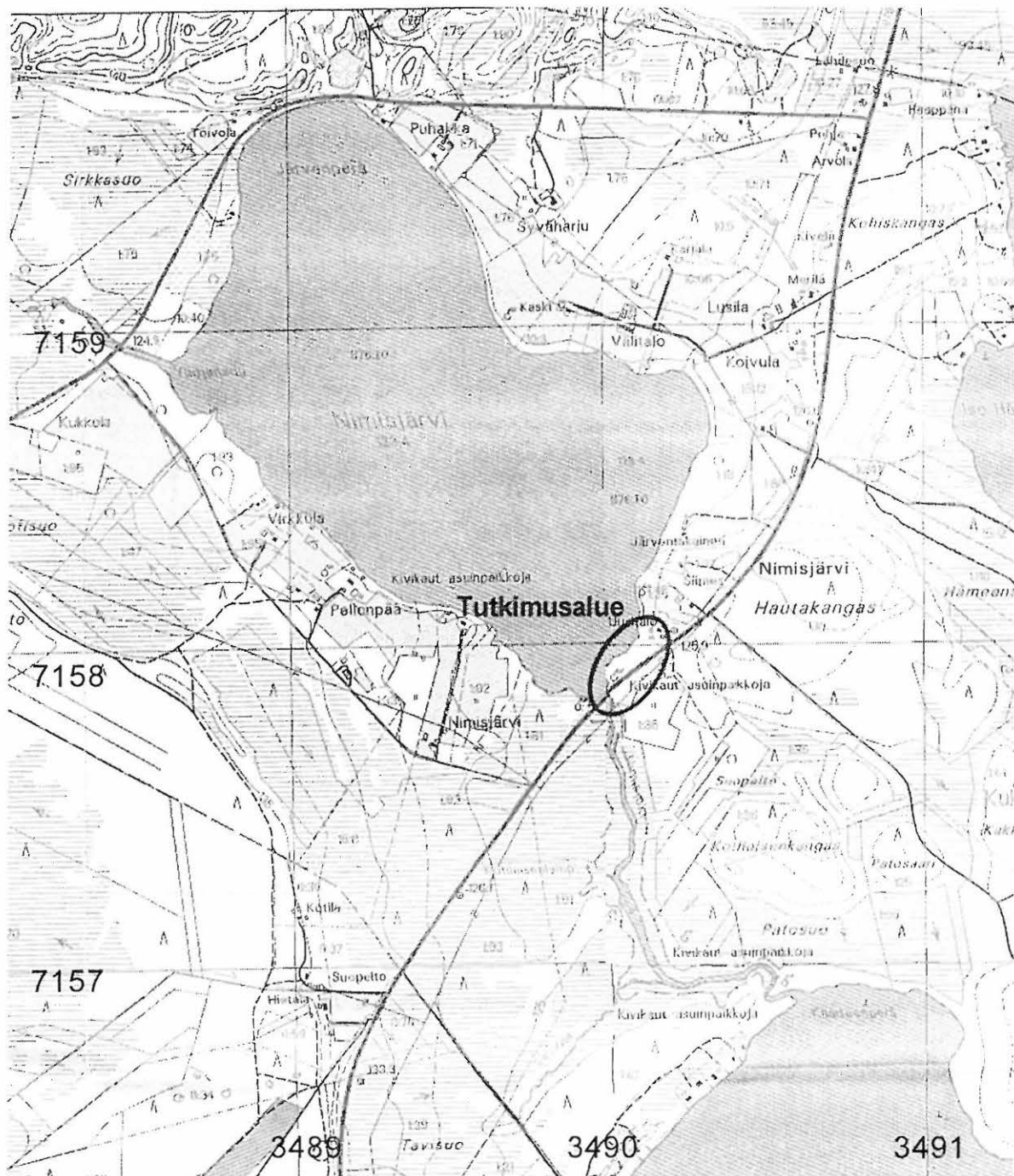
Uudentalon asuinpaikka vaikuttaa muutaman sinne tehdyn pienen fosfaattikuopan perusteella pienialaiselta ja huonokuntoiselta.

Kaivauksen esittely

Kaivaus oli jatkoa vuonna 1999 aloitetuille Nimisjärven asuinpaikka-alueen koekaivauksille. Nimisjärven ympärillä sijaitsevat asuinpaikat ovat olleet voimakkaan maankäytön kohteina ja koekaivauksilla haluttiin selvittää asuinpaikkojen kunto muinaisjäännösten suojelua ja mahdollisia jatkotutkimuksia varten. Ensimmäisenä vuonna tutkittiin Puhakka ja Kökkölä, vuonna 2000 oli vuorossa Kaitanen. Vuoden 2001 kaivauksen järjestämistä varten Vaalan kunta sai Kainuun liitolta 30000 mk. Kohteeksi valittiin järven itäranta Nimisojan niskalta pohjoiseen. Näin saatiin tutkittua alueen merkittävin asuinpaikka, Sillankorva sekä tutkitun alueen pohjoispäässä sijaitseva Niemelänniemi. Niiden välissä olevaa Uudentalon asuinpaikkaa tutkittiin fosfaattikuopin.

Kopio tiekartasta GT 11, 1:200000 vuodelta 1996.

Kopio peruskartoista 3414 09 NEITTÄVÄ ja 3414 12 NIMISJÄRVI, 1:20000 vuodelta 1994.

Kaivausta varten myönnetyllä määrärahalta palkattiin kaivauksen piirtäjä, hum. kand. Sanna Kivimäki, korvattiin kaivaukseen osallistuneiden matkakuluja sekä hankittiin kaivaustarvikkeita. Kaivaus tehtiin yhteistyössä Vaalan lukion, Helsingin yliopiston ja Kainuun Museon kanssa. Lukiosta mukana oli lehtori Jouni Kauhanen sekä muutama lukiolainen, jotka näin suorittivat osan lukion historian kurssista. Jouni Kauhasella oli myös keskeinen osuus kaivauksen rahoituksen järjestämisessä. Helsingin yliopistosta oli mukana assistentti Mika Lavento sekä palkattomina kaivajina opiskelijat Ilana Rimon, Henna-Riikka Sinisalo ja Henrik Tuominen. Kaivauksen vastuullisena johtajana oli Kainuun Museon arkeologi Esa Suominen. Maastotyöt Sillankorvassa ja Niemelänniemellä tehtiin 16.–27.7.2001.

Kaivauskohteen kuvaus

Sillankorvan asuinpaikka sijaitsee Nimisjärven eteläpäästä Oulujärveen laskevan Nimisojan niskalla, joen itäpuolella ja osaksi siitä pohjoiseen järven itärannalla. Ailion karttaan vuodelta 1900 on merkitty löytöjä myös Nimisojan niskan länsipuolelle, mutta kaikki aiemmat tutkimukset on tehty itärannalla, nykyään länsiranta on täysin soistunut. Alueen halki kulkee Vaala–Vuolijoki -tie numero 879 Tietä on pengerrytetty Nimisojan ylittävän sillan molemmin puolin, se vie runsaan 20 m levyisen alueen. Sillan yhteydessä on pato, jolla järven vedenpintaa säädellään.

Tien etelä-/kaakkoispuolinen alue kasvaa nuorta, vastaharvennettua koivumetsää, joukossa joitain mäntyjäkin siellä täällä, lisäksi alueella on katajaa. Maaperä on muhkuraisista aluskasvillisuutena on paksu sammal tai ruohikko. Maassa oli joitain matalia, vanhoilta ojilta vaikuttavia vakoja sekä ainakin yksi kymmenen metrin läpimittainen laakea syvennys, joka viittaa maan kuorimiseen. Rannan lähellä maa on tasaista, siellä kasvaa tiheää pajukkoa. Noin 40 m päässä tiestä kulkee sähkölinja, joka on raivattu puustosta, nyt se kasvoi pensaikkoa ja korkeaa heinää. Tien ja sähkölinjan välissä on vielä vanhan puhelinlinjan paikka. Sähkölinja kaakkoispuolella on lisäksi maahan kaivettu vesijohto. Sähkölinjan toisella puolella on viljelemättömäksi jäänyt pelto.

Tien pohjois-/luoteispuolella lehtimetsä on hieman nuorempaa, aiemmin hyvin tiheää metsä oli äskettäin raivattu. Aluskasvillisuutena on mustikan- ja puolukanvarpuja, ruohoa sekä sammalta, kauempana tiestä kasvaa katajaa. Maa on muhkuraisista ja varsinkin rannan lähellä hieman soistunutta. Rannassa on suuria kiviä. Ranta on matala ja siinä on runsaasti sekä kasvavaa että mädäntynyttä kortetta. Niiden seasta rantaviivaa oli mahdoton määrittää.

Tutkimushistoria

Nimisjärven asuinpaikka-alue tuli tietoon, kun O.A.F. Mustosen vieraili paikalla Kajaanin kihlakunta-kertomukseen tietoja kerätessään 1884. Ensimmäisen kaivauksen Sillankorvassa järjesti A.O. Heikel vuonna 1895. Hän kaivautti joitain kuoppia alueelle ja niiden perusteella määrittä joen rannassa olevan asuinpaikan pituudeksi 20–30 m ja leveydeksi 15–20 m. Varsinaisen tasokaivauksen Sillankorvassa teki J. Ailio vuonna 1900. Hän tutki 26 x 4 m alueen rantahietikon vierestä. Maiseman muuttumisen takia kaivauksen tarkkaa sijaintia on vaikea määrittää, se on kuitenkin ollut tien pohjoispuolella, lähellä nykyistä tietä, ehkä osin siltapenkan allakin. Vuonna 1911 A.M. Tallgren tutki Sillankorvassa joitain kymmeniä neliötä. Tiedot tutkimuksesta alueesta ovat puutteelliset, se kuitenkin liittyi Ailion tutkimaan alueeseen.

Vuonna 1919 A. Europaeus teki paikalla 70 m² kokoisen kaivauksen. Nimisojan yli oli alettu rakentaa siltaa ja asuinpaikalta oli kuorittu maata siltapenkaan. Tässä yhteydessä oli saatu runsaasti muinaislöytöjä, jotka johtivat kaivaukseen. Tämänkään kaivausalueen tarkkaa sijaintia ei pysty enää määrittämään. Kaivauskertomuksessa ei kerrota sen suhteesta aiemmin tutkittuihin alueisiin eikä yleiskartta sovi yhteen Ailion kartan kanssa. Tutkittu kohta on kuitenkin ollut lähellä aiempia tutkimusalueita, mahdollisesti hieman kauempana rannasta, nykyisen tien pohjoispuolella, mahdollisesti sekin osaksi tien penkan alla. Äyräpää myös määrittä alueen, joka oli tutkittava, ennen kuin tien rakentamista jatketaan. Tätä tutkimusta ei koskaan tehty, sen sijaan tie penkkoineen ja leveine ojineen on rakennettu läpi asuinpaikan. Näin lienee tuhoutunut suuri osa Nimisjärven keskeisestä kohteesta.

Kaivaustekniikka

Alueelle muodostettiin pohjois–etelä -suuntainen koordinaatisto, jonka mielivaltaisella pisteelle tien pohjoispuolella annettiin arvo $x = 200$, $y = 500$. Tavalliseen tapaan x-akselilla arvot kasvoivat

pohjoiseen, y-akselilla itään. Korkeusmittausten perustana käytettiin Nimisojan sillan patoon liittyvää mitta-asteikkoa. Alutta tutkittiin 1 x 1 m² kokoisilla kuopilla. Niitä tehtiin 31 kappaletta, 16 tien eteläpuolelle, loput pohjoispuolelle. Näin tutkittiin 140 m pituinen ja enimmillään 50 m levyinen alue tien molemmin puolin. Turpeenpoistossa käytettiin lapiota, muuten kaivamiseen käytettiin lastaa. Löydöt otettiin talteen 10 cm kerroksissa.

Alueelta tehtiin myös fosforikartoitus. Näytteitä otettiin kaikista koekuopista, lisäksi näytteitä varten kaivettiin lapiolla pieniä koepistoja sekä kaivausalueen etelä-/kaakkoispuolella olevalle vanhalle pellolle että Nimisjärven rantaa pitkin koilliseen/pohjoiseen Niemelänniemeeseen asti. Näin saatiin kartoitettua myös Uudentalon asuinpaikkaa. Näytteidenoton lisäksi koekuopista tarkastettiin mahdollinen kulttuurimaa ja löydöt.

Maalajit, kulttuurimaa

Tutkitun alueen eteläosassa, sähkölinjan varteen kaivetuissa kuopissa maata peitti vaihtelevan paksuinen multainen ruohoturve. Sitä seurasi 10–20 cm harmaata tai keltaista hiesua, alinna oli savi. Joissain kuopissa hiesukerros puuttui kokonaan. Lähempänä tietä olleissa kuopissa ruohoturpeen alla oli 25–35 cm kerros humuksen ja hiesun sekaista, sotketun oloista maata. Alinna täälläkin oli hiesu tai savi. Sen, että maata oli tien varressa todella sotkettu, osoittivat kuopasta 169/520 20–35 cm syvyydeltä löytyneet laudankappaleet ja kuivuneen maalin kokkareet sekä kuopasta 168/510 löytyneet pienkappaleet. Kuopassa 169/529 oli puolestaan sahanjauhoja. Tien kaakkoispuolella maa oli melko vähäkivistä, runsaammin kiviä oli aivan siltapenkan viereen tehdyssä kuopassa 168/510 ja alueen koillisosassa olleissa kuopissa 170/539 ja 170/550.

Tien pohjoispuolella oli ruohoturpeen alla tummaa tai punertavaa likamaata sekä runsaasti kiviä. Kivien koko vaihteli nyrkin kokoisesta puolenkin metrin läpimittaisiin. Tämän kerroksen paksuus oli 25–40 cm. Alinna oli harmaa savi tai hiesu. Lähelle rantaa tehdyssä kuopassa 210/493 oli turpeen alla 5–10 cm kerros vaaleaa täytemaata. Ruudussa 229/499 oli 0,2–0,4 m syvyydellä mustaa nokimaata ja palaneita kiviä, mutta varsinaista tulisijaa tai muuta kiinteää rakennetta ei yhdessäkään kuopassa havaittu. Vain 40 m päässä tiestä sijaitsevassa kuopassa 240/499 oli erotettavissa selkeä podsolimaannos. Kuopat 260/500–279/540 sijaitsivat matalalla suolla. Turpeen alla oli 20–30 cm paksultti mustaa hiekkaa tai hiesua, joka poikkesi selvästi tien lähellä olleesta asumisen värjäämästä maasta. Se oli selvästi kerroksellista. Tämä viitanee siihen, että vesi nousut alueelle vuosittain. Alinna oli puhdas savi tai hiesu.

Maan värjäytymisen perusteella keskeinen asuinpaikka-alue on sijainnut heti tien pohjoispuolella, alueella johon aiemmat kaivauksetkin ovat keskittyneet. Täällä näytti keskeiseltä alueelta puuttuvan pintakerros. Se johtunee Europaeuksen mainitsemasta maan kuorimiseen. Joku kuopista on myös voinut osua vanhaan kaivausalueeseen. Tien kaakkoispuolella maa oli tien lähellä pahoin sotkettua. Lähellä sähkölinjaa näytti olevan alkuperäistä maata.

Koekuopitetusta alueesta etelään/itään tehdyt fosfaattikuopat sijaitsivat siis entisellä pellolla, Niissä oli peltomullan alla savea. Mitään viitettä muinaisjäännökseen ei havaittu. Tutkitun alueen koillispuolelle, Nimisjärven rantaan tehdyissä fosfaattikuopissa oli samanlaista mustaa kerroksellista maata kuin koekuopissakin, alla oli savea. Poikkeuksellisesti kuopassa 300/560 mustan maakerroksen alla oli hiesua, jossa näkyi podsolimaannos. Tästä pohjoiseen Niemelänniemeeseen asti kuopat sijaitsivat viljelemättä jääneillä pelloilla tai Uudentalon kohdalla pihanurmella. Maaperä on peltomullan alla hiekkaa tai savea, Niemelänniemen lähellä mullan alla oli savi. Ainoat viitteet asuinpaikasta havaittiin Uudentalon edustalle tehdyissä fosfaattikuopissa, jossa kuopissa 390/590 ja 390/600 saattoi turpeen alla mahdollisesti havaita heikkoa värjäytymistä. Kuivassa hiekassa havaintojen tekeminen oli tosin epävarmaa. Poikkeuksellisesti jälkimmäisessä näkyi selkeä huuhtoutumis- ja rikastumiskerros.

Laji	kpl.	paino g
KERAMIKKAPALA	148	338.4
KIILLEPALOJA	2	6.9
KIVILAJI-ISKOS	36	180.5
KVARTSI-ISKOS	349	222.1
KVARTSIESINE	4	18.1
KVARTSIITTI-ISKOS	43	68.3
KVARTSIITTIESINE	3	33.6
KVARTSIITTIKAAVIN	5	28.6
KVARTSIITTINUOLENKÄRKI	1	0.9
KVARTSIITTIUURRIN	1	3.1
KVARTSIITTIIVEITSI	1	18.8
KVARTSIITTIIVEITSI JA -UURRIN	1	2.9
KVARTSIITTIYDIN	2	36.9
KVARTSIITTIYDINISKOS	5	32.6
KVARTSIKAAVIN	22	118.2
KVARTSIMIKROTERÄ	1	0.5
KVARTSINUOLENKÄRJEN TEELMÄ	3	5.2
KVARTSINUOLENKÄRKI	8	8.7
KVARTSIPURASIN	5	12.1
KVARTSIUURRIN	2	8.0
KVARTSIVEITSI	2	6.7
KVARTSIYDIN	3	287.2
KVARTSIYDINISKOS	19	225.2
LIUSKEHIOIN	1	14.1
LIUSKETALTTA	1	48.4
PALANUT LUU	1013	112.3
PALANUT SAVI	3	36.2
PIIKIVIPURASIN	1	6.8
PUNAMULTAMURU	6	0.4
SÄLEMÄINEN KVARTSI-ISKOS	61	41.1
SÄLEMÄINEN KVARTSIITTI-ISKOS	2	2.2

Kooste kaivauslöydöistä.

tien molemmin puolin tulivat pääosin ensimmäisen 20 cm syvyydeltä, 40 cm syvemmällä niitä ei enää ollut.

Löydöt

Löydöt koostuvat tavanomaisesta asuinpaikka-aineistosta: keramiikkaa, kvartsia, kvartsiittia, palanutta luuta ja jonkin verran kivilaji-iskoksia ja yksi esine. Piitä Sillankorvasta löytyi vain yksi esine. Tutkimushistorian huomioon ottaen hyvin monipuoliset keramiikkalöydöt eivät ole yllätys. Palojen joukosta voi tunnistaa ainakin Sär 1, Ka I ja Ka II kampa-keramiikkaa, Pöljän keramiikkaa, tekstiilikeramiikkaa sekä Anttilan ja Luukonsaaren ryhmiin kuuluvaa Sär 2 keramiikkaa. Kvartsiaineiston joukosta erotettiin luetteloinnin yhteydessä runsaasti esineitä, erityisen mielenkiintoiseksi aineiston tekee siinä havaitut mesoliittiset piirteet, muun muassa poikkiteräiset nuolenkärjet.

Alueellisesti valtaosa löydöistä saatiin tien pohjoispuolelta, lähinnä tietä olevista kuopista linjan x = 220 eteläpuolelta. Tästä pohjoiseen tehdyistä kuopista tuli vain joitain yksittäisiä löytöjä osasta kuoppia, kuitenkin koko tutkitulta alueelta. Tämä sopii hyvin yhteen kulttuurimaasta tehtyjen havaintojen kanssa. Tien eteläpuoleltakin saatiin melko runsaasti löytöjä, vaikka alueella on ilmeisesti maata käsitelty paikoin voimakkaastikin. täälläkin löytöjä tuli koko tutkitulta alueelta, 12 kuopasta 16 tutkitusta. Löydöt

Kajaanissa 24.4.2004

Esa Suominen

Kertomuksen liittyvät kartat

Yleiskartta	1:1000	A3	s. 8
Pinta- ja pohjavaaituskartta	1:1000	A3	s. 9
Yleiskartta/fosforikartta	1:1000	A3	s. 10
Leikkauskartta 209/510, pohjois- ja itäseinä	1:25	A4	s. 11
Leikkauskartta 219/500, itäseinä	1:25	A4	s. 12
Leikkauskartta 229/499, länsi- ja pohjoisseinä	1:25	A4	s. 13

Kertomukseen liittyvät valokuvat

Kainuun Museon luettelunumeroita, kaikki kuvat Esa Suominen 2001

Mustavalkonegatiivit

6643:1 Yleiskuva alueesta, taustalla tie ja silta. NE

- 2 Kuoppaa 169/510 kaivetaan siltapenkereen eteläpuolella. N.
- 3 Kuoppa 179/530. E.
- 4 Kuopan 209//510 palaneen luusilpun sekaista likamaata noin 13 cm syvyydellä. S.
- 5 Kuoppa 169/529, eteläreunassa näkyy oja. N.
- 6 Kuopan 219/500 itäprofiili.
- 7 Kuopan 170/539 kiviä. E.
- 8 Kuoppa 169/520. Lähellä kuopan pohjaa näkyvissä laudanpäitä. N.
- 9 Yleiskuva tutkimusalueesta. Kuva otettu suunnilleen samalta paikalta kuin Ailion kuva A128:56.
- 10 Yleiskuva tutkimusalueesta. Kuva otettu suunnilleen samalta paikalta kuin Ailion kuva A128:56.
- 11 Yleiskuva tutkimusalueesta tien eteläpuolella, edessä kuoppa 179/539. NE.
- 12 Maisemakuva tutkimusalueen pohjoisosasta sillan lounaispuolelta. SW.
- 13 Maisemakuva tutkimusalueen pohjoisosasta sillan lounaispuolelta. SW.
- 14 Maisemakuva tutkimusalueen eteläosasta sillan lounaispuolelta. W.
- 15 Maisema Nimisojasta sillalta kuvattuna. NW.
- 16 Yleiskuva sillan pohjoispuolisesta tutkimusalueesta. Vasemmalla linjakeppi 230/500, oikealla vanha puucee. N.
- 17 Yleiskuva alueesta Sillankorvasta Uuteentaloon päin. Vasemmalla paalu 280/520. WSW.
- 19 Sanna Karppinen, Elisa Kokko, Sanna Kivimäki, Jouni Kauhanen, Ilana Rímon, Henna Sinisalo, Henrik Tuominen ja Mika Lavento.
- 20 Kuopan 209/510 itäprofiili. W
- 21 Kuoppa 229/499. SSE.

Väridiat

6643:24 Yleiskuva alueesta, taustalla tie ja silta. NE

- 25 Kuoppaa 169/510 kaivetaan siltapenkereen eteläpuolella. N.
- 26 Kuoppa 179/530. E.
- 27 Kuopan 209//510 palaneen luusilpun sekaista likamaata noin 13 cm syvyydellä. S.
- 28 Kuopan 219/500 itäprofiili.
- 29 Kuopan 170/539 kiviä. E.
- 30 Kuoppa 169/520. Lähellä kuopan pohjaa näkyvissä laudanpäitä. N.
- 31 Yleiskuva tutkimusalueesta. Kuva otettu suunnilleen samalta paikalta kuin Ailion kuva A128:56.
- 32 Yleiskuva tutkimusalueesta tien eteläpuolella, edessä kuoppa 179/539. NE.
- 33 Maisemakuva tutkimusalueen pohjoisosasta sillan lounaispuolelta. SW.
- 34 Maisema Nimisojasta sillalta kuvattuna. NW.
- 35 Yleiskuva sillan pohjoispuolisesta tutkimusalueesta. Vasemmalla linjakeppi 230/500, oikealla vanha puucee. N.
- 36 Yleiskuva alueesta Sillankorvasta Uuteentaloon päin. Vasemmalla paalu 280/520. WSW.
- 37 Kuopan 209/510 itäprofiili. W
- 38 Kuoppa 229/499. SSE

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Yleiskartta

Mk 1:1000

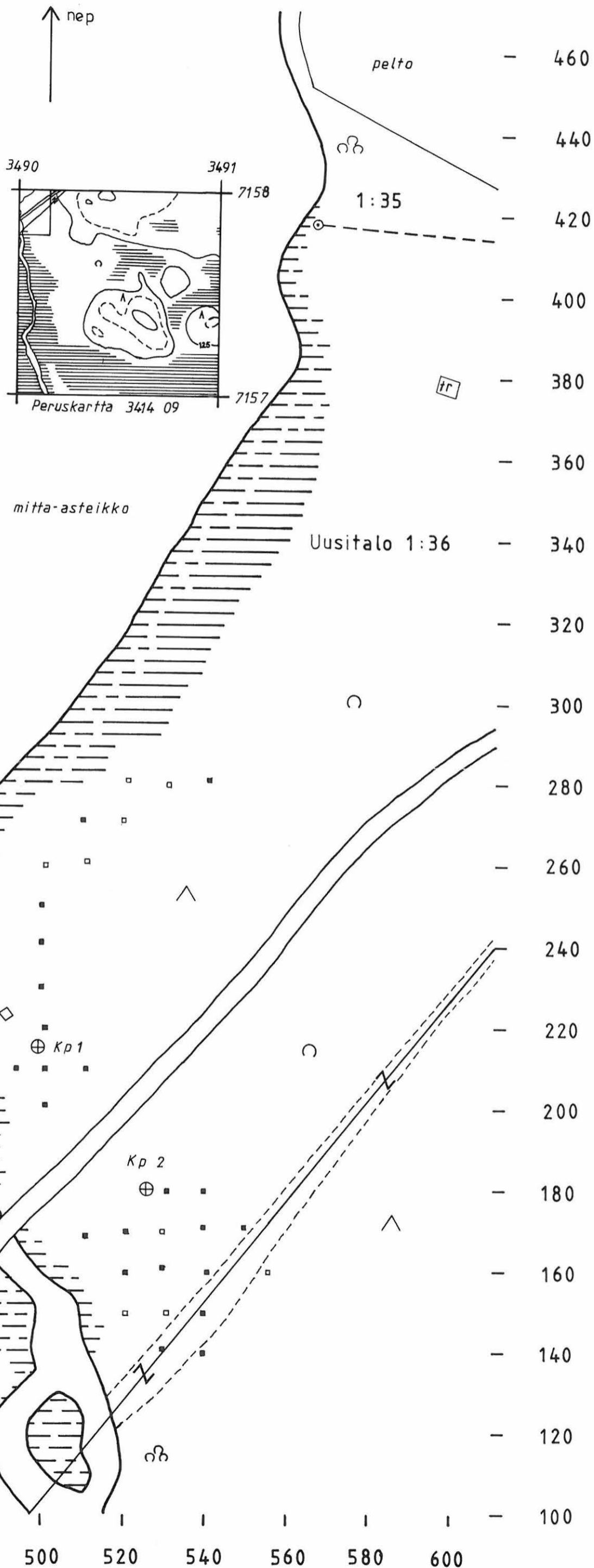

Kp 1 124.05 m mpy

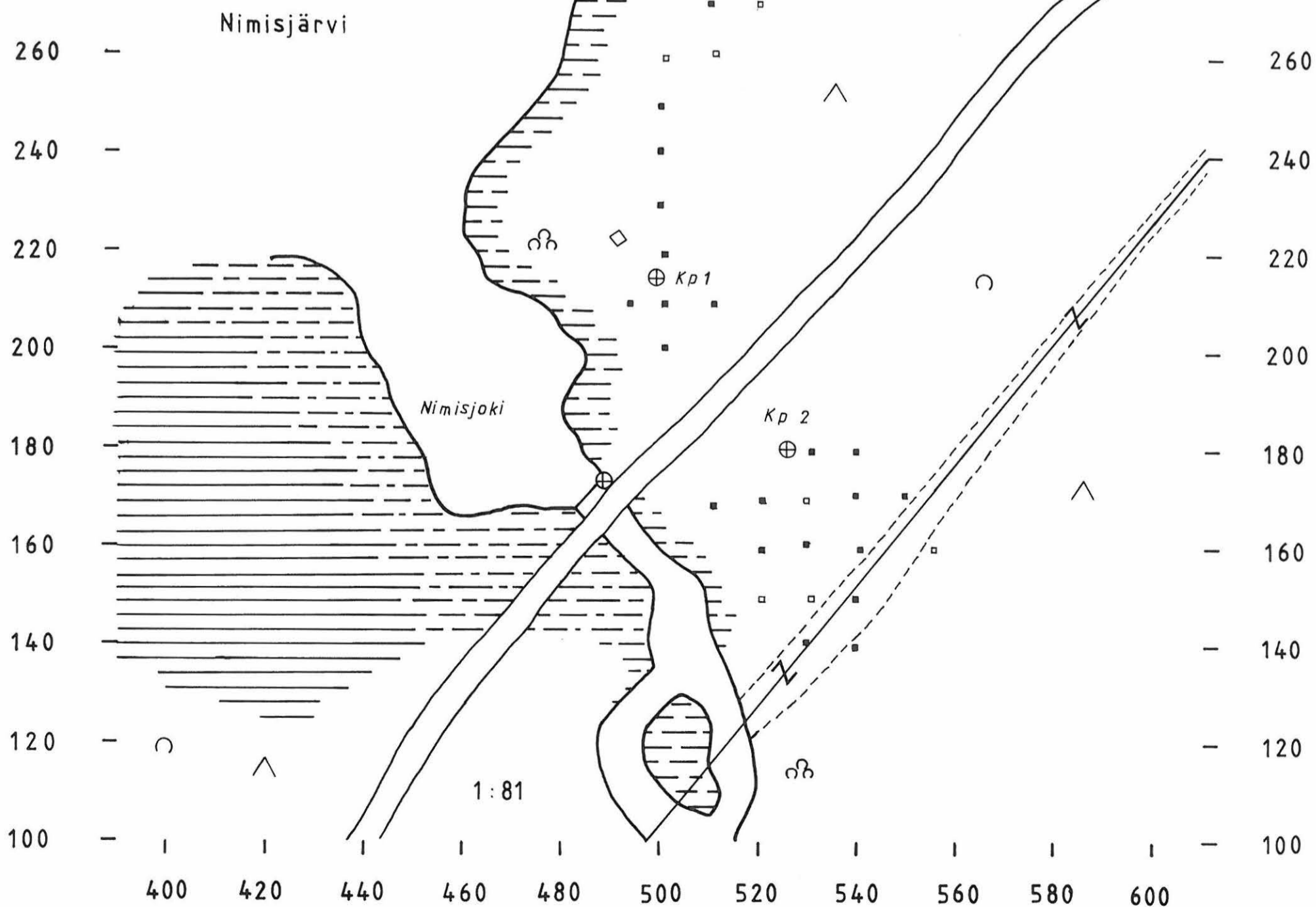
Kp 2 123.99 m mpy

Kartoitus Sanna Kivimäki, Ilana Riimon, Henna

Sinisalo ja Henrik Tuominen

- löydötän koekuoppa
- löydöllinen koekuoppa
- ⊕ kaivauksen kiintopisteet ja vedenkorkeuden mitta-asteikko
- ⊙ rajapyykki
- ▣ talousrakennus
- paikalleen hajonnut puucee

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Pinta- ja pohjavaaituskartta

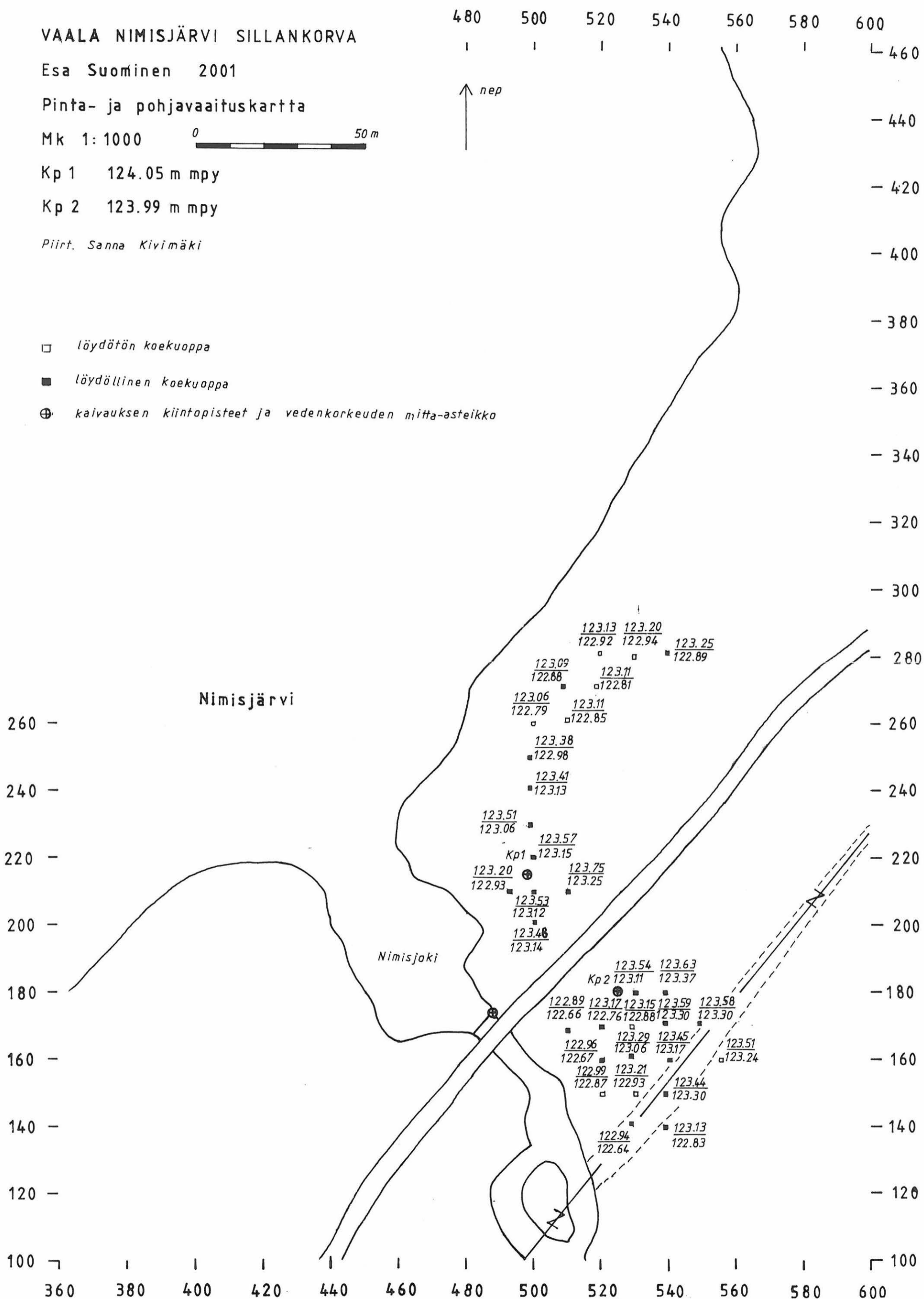
Mk 1:1000

Kp 1 124.05 m mpy

Kp 2 123.99 m mpy

Piirt. Sanna Kivimäki

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Yleiskartta

Mk 1:1000

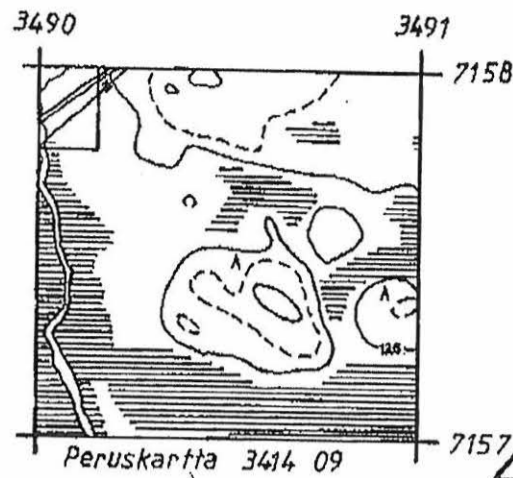
Kp 1 124.05 m mpy

Kp 2 123.99 m mpy

Kartoitus Sanna Kivimäki, Ilana Riimon, Henna

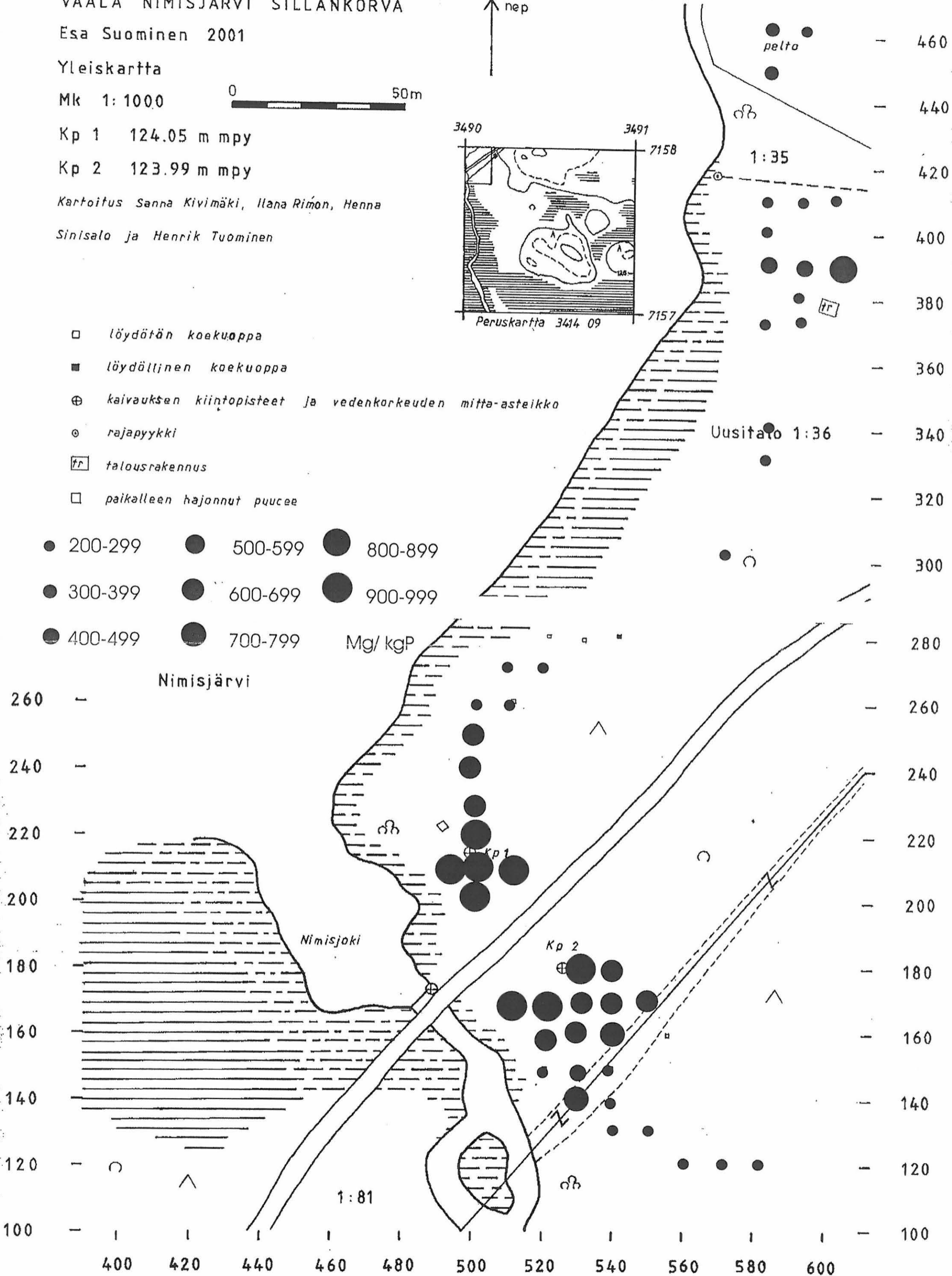
Sinisalo ja Henrik Tuominen

↑ nep

- löydötän koekuoppa
- löydöllinen koekuoppa
- ⊕ kaivauksen kiintopisteet ja vedenkorkeuden mitta-asteikko
- ⊙ rajapyykki
- fr talousrakennus
- paikalleen hajonnut puucee

● 200-299	● 500-599	● 800-899
● 300-399	● 600-699	● 900-999
● 400-499	● 700-799	
- Mg/ kgP

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Leikkauskartta

Koekuoppa 209/510, pohjois- ja itäseinämä

Mk 1:25

Kp 124.05 m mpy

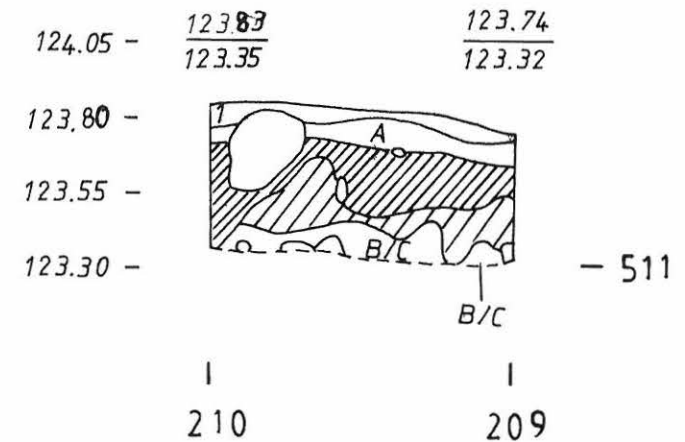
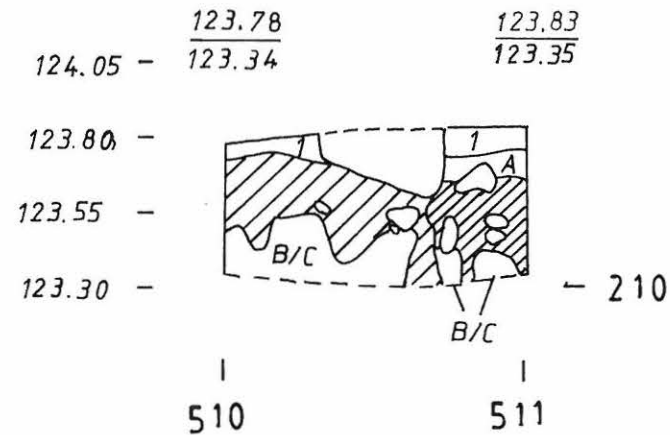
Piirt. Sanna Kivimäki

Pohjoisseinä

nep ↑

Itäseinämä ← nep

- 1 turve
- A huuhtoutumiskerros
- B/C rikastumiskerros/pohjamaa
- vaalea likamaa
- tumma likamaa
- kivi

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Leikkauskartta

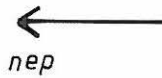
Koekuoppa 219/500, itäseinämä

Mk 1: 25

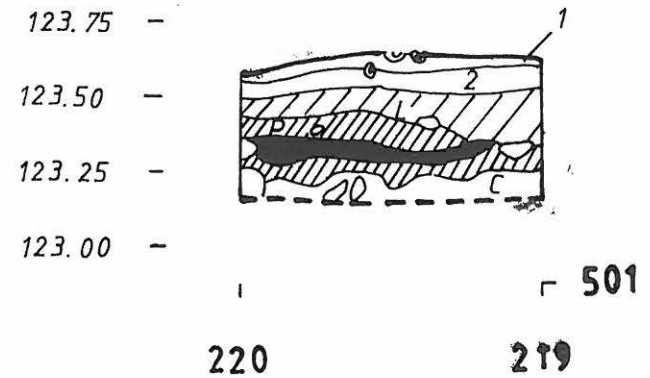

Kp 124.05 m mpy

Piirt. Sanna Kivimäki

1	turve	⊙	juuri
2	orgaanisen aineksen sekainen kerros	○	kiyi
C	pohjamaa	P	punamulta
	vaalea likamaa	L	palanut luu
	tumma likamaa		
	noensekainen kerros		

VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Leikkauskartta

Koekuoppa 229/499, länsi- ja pohjoisseinä

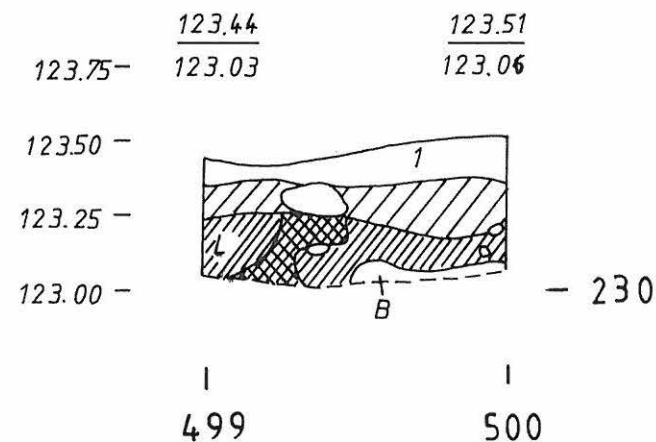
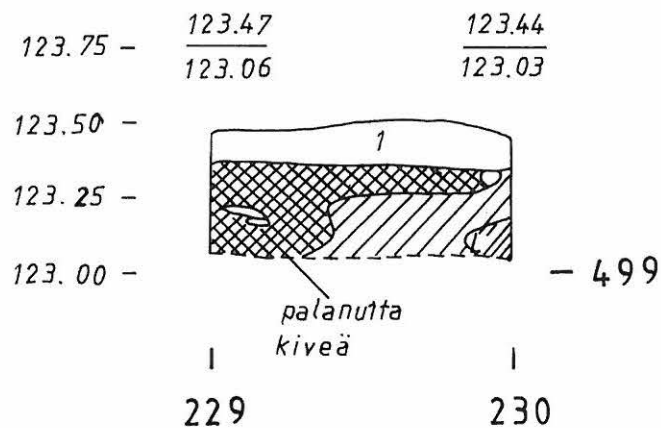
Mk 1:25

Kp 124.05 m mpy

Piirt. Sanna Kivimäki

Länsiseinä $\xrightarrow{\text{nep}}$ Pohjoisseinä $\uparrow \text{nep}$

- 1 turve
- B rikastumiskerros
- vaalea likamaa
- tumma likamaa
- punertava, tumma likamaa
- L palanut luu
- O kivi

KM 33096 VAALA NIMISJÄRVI SILLANKORVA

Esa Suominen 2001

Luuanalyysi 24.4.2006 Anna Pirkkalainen (tarkastanut Kristiina Mannermaa)

Aineistosta määritettiin yhteensä 86 fragmenttia, jotka jakautuivat seuraavasti:

Mammalia (nisäkkäät)	1 fr.
<i>Castor fiber</i> (majava)	6
Phocidae sp. (hylkeet)	1
Aves sp. (linnut)	1
Teleostei (varsinaiset luukalat)	47
<i>Esox lucius</i> (hauki)	8
Cyprinidae sp. (särkikalat)	6
<i>Perca fluviatilis</i> (ahven)	1
<i>Sander lucioperca</i> (kuha)	12
<i>P. fluviatilis/S. lucioperca</i> (ahven/kuha)	3

Asuinpaikalta löytynyt luuaineisto oli pitkälle pirstoutunutta. Luiden väri, joka kertoo palamisasteen, vaihteli vaaleanruskeasta valkoiseen eli täysin palaneeseen. Suurin osa tunnistetuista fragmenteista kuului kaloille, mutta edellä mainittu aineiston fragmentaarisuus esti osaksi tarkemmat lajimääritykset. Kaikki tunnistetut lajit ovat Itämeren murto- ja sisävesissä eläviä kaloja, joista hauet viihtyvät myös jokien virtauksissa. Asuinpaikalta on aikaisemmin hauen jäänteiden lisäksi tunnistettu majavan, hirven ja hylkeen raajojen luita (Ailio 1909: 199). Tässä suhteessa uusi aineisto ei juuri tuonut lisätietoa: nisäkkäistä fragmentteja määritettiin ainoastaan majavan varvasluista. Uusi hyljelöytö itsessään on mielenkiintoinen ja kyseessä voikin olla sama yksilö. Kuitenkaan asuinpaikalta löytyneiden falangin ja häntänikaman perusteella ei vielä voi tehdä päätelmiä siitä onko hylje/hylkeet tuotu kohteelle kokonaisina vai ei.

Ailio, J. 1909: *Die Steinzeitlichen Wohnplatzfunde in Finland*. Helsingfors.

33096:	7	-		
	12	1	vertebra fr.	Teleostei
		1	dentale fr. dex.	<i>Esox lucius</i>
		1	palatinum fr.	<i>Esox lucius</i>
	16	2	vertebra fr.	Teleostei
		1	pterygiophora prox.	Cyprinidae sp.
	18	-		

37	4	vertebra fr.	Teleostei
46	-		
58	-		
64	1	dentale fr.	Teleostei
69	5	vertebra fr.	Teleostei
	1	dentale fr.	Esox lucius
	1	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
	1	articulare fr. dex. ant.	Sander lucioperca
71	1	vertebra fr.	Teleostei
88	1	vertebra cervicalis	Phocidae sp.
	1	vertebra fr.	Teleostei
	1	maxillare fr. sin.	Perca fluviatilis/ Sander lucioperca
97	1	mt III sin. prox.	Castor fiber
107	1	mt V dex. prox.	Castor fiber
	1	dentale fr.	Teleostei
	3	vertebra fr.	Teleostei
	1	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
	1	dentale fr. dex.	Sander lucioperca
	1	quadratum fr. sin.	Sander lucioperca
109	-		
111	-		
120	1	vertebra fr.	Teleostei
	1	palatinum fr.	Esox lucius
145	1	mt I sin. dist.	Castor fiber
	1	phal. 1	Castor fiber
	2	maxillare fr.	Teleostei
	1	cleithrum fr.	Teleostei
	7	vertebra fr.	Teleostei
164	1	phal. 3 (jalasta)	Aves sp.
	4	vertebra fr.	Teleostei
	1	cleithrum fr.	Esox lucius
	2	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
	1	quadratum fr. dex.	Sander lucioperca
182	3	vertebra fr.	Teleostei

	1	maxillare fr. sin. ant.	Esox lucius
	1	pterygiophora prox.	Cyprinidae sp.
	1	maxillare fr. dex. ant.	Perca fluviatilis/ Sander lucioperca
	1	vomer fr.	Sander lucioperca
195	1	quadratum fr. sin.	Esox lucius
	1	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
218	1	epiphysis	Mammalia
	1	radius sin. dist.	Castor fiber
	1	mt dist.	Castor fiber
	1	phal 1/2 (puuttuu prox. epiph.)	Castor fiber
	2	dentale fr.	Teleostei
	1	vertebra fr.	Teleostei
	1	os pharyngeum inf. fr.	Cyprinidae sp.
	1	quadratum fr. dex.	Perca fluviatilis
	1	maxillare fr. dex.	Perca fluviatilis/ Sander lucioperca
230	4	vertebra fr.	Teleostei
	1	dentale fr.	Teleostei
	1	dentale fr.	Esox lucius
	1	os pharyngeum inf. fr.	Cyprinidae sp.
	1	articulare fr. dex.	Cyprinidae sp.
	1	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
233	-		
243	-		
260	-		
264	-		
271	1	dentale fr. sin.	Sander lucioperca
276	1	vertebra fr.	Teleostei
282	-		
285	1	vertebra fr.	Teleostei